

SVENSKT NÄRINGS LIV

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen

Vår referens/dnr:

103 33 Stockholm

Er referens/dnr:

Fi2016/00473/S3

2016-02-18

Remissvar

Kommissionens förslag till direktiv om ändring i direktiv 2011/16/EU vad avser automatiskt informationsutbyte i fråga om beskattning

Sammanfattning

Om krav på land-för-landrapportering införs i EU är det av yttersta vikt att företagen inte åläggs att lämna annan information och för andra syften än vad som följer av OECD BEPS punkt 13. Såsom förslaget är utformat anser emellertid inte Svenskt Näringsliv att detta krav är uppfyllt. Endast under förutsättning av att målsättningarna i EU-direktivet formuleras och begränsas på motsvarande sätt som i OECD BEPS punkt 13 kan Svensk Näringsliv tillstyrka förslaget. Det bör också säkerställas att inte fler företag kommer att omfattas av kraven på rapportering enligt EU-direktivet än vad som framgår av OECD BEPS punkt 13. Det bör vidare införas en möjlighet att stoppa utbyte av information om det kan leda till skada för företagen. Svenskt Näringsliv anser också att en konsekvensanalys ska genomföras av EU innan fortsatt arbete vidtar med förslaget.

Remisstiden har uppgått till åtta dagar. Svenskt Näringsliv anser att detta är ett oacceptabelt avsteg från rimliga krav på ett seriöst remissförfarande. På grund av den korta tiden har det inte varit möjligt att ge annat än i huvudsak övergripande synpunkter på förslaget.

Förslaget i korthet

Förslaget innebär i korthet att regler ska införas i EU motsvarande kraven på land-för-landrapportering för företag i OECD BEPS punkt 13 (country-by-country reporting). Rapporten ska lämnas från företag till skattemyndighet i EU. Skattemyndigheterna inom EU ska sedan utbyta information om rapporterna enligt reglerna om automatiskt informationsutbyte i EU-direktivet.

Skälen för EU-direktivet

Motivet för att införa regler anges vara att ett ensidigt genomförande av BEPS skulle riskera att leda till "nationella politiska sammandrabbningar och nya hinder på den inre marknaden". För att uppnå viss enighet vid genomförandet av punkt 13 i BEPS i hela EU föreslås därför ett direktiv.

Syftet med land-för-landrapportering anges i OECD BEPS punkt 13 vara att ge hjälp för högnivåbedömning av risker avseende internprissättning. Informationen i rapporterna avses också kunna användas av skattemyndigheter för att bedöma andra BEPS-relaterade risker och för ekonomisk och statistisk analys. Det sägs dock också att land-för-landrapporten inte ska användas som ett substitut för detaljerad analys av internprissättningen avseende individuella transaktioner. Informationen i en land-för-landrapport är inte bevis för att tillämpade principer för internprissättning är korrekta eller felaktiga. Rapporten ska heller inte användas av skattemyndigheter för att justera internprissättningen enligt en proportionell fördelning av inkomster (global formulary apportionment of income).

Skälen för EU-direktivet framstår som vidare än vad som framgår av OECD BEPS punkt 13. I skäl (3) till EU-direktivet sägs att skattemyndigheter i unionen behöver omfattande och relevanta upplysningar om multinationella företagsgrupper när det gäller deras struktur, internprissättningspolicy och interna transaktioner inom och utanför unionen. Dessa upplysningar kommer att göra det möjligt för skattemyndigheterna att reagera på skadliga skattemetoder genom ändringar av lagstiftningen eller lämpliga riskbedömningar och skatterevisioner och att fastställa om företag har använt sig av metoder som får till följd att på konstlad väg överföra betydande inkomstbelopp till skatteförmånliga miljöer.

I skäl (4) sägs att ökad transparens gentemot skattemyndigheter kan få till effekt att ge multinationella företagsgrupper ett incitament att överge vissa metoder och betala sin skäliga andel av skatten i det land där vinsterna görs. Att öka transparensen för multinationella företagsgrupper utgör därför en väsentlig del i arbetet med att motverka urholkning av skattebasen och överföring av vinster.

Samtidigt framgår av skäl (14) och (15) att uppgiftsskyldigheten för företag bör beakta OECD BEPS punkt 13 och den bör användas som källa till illustration eller tolkning av EU-direktivet, för att säkerställa samstämmighet vid tillämpningen i medlemsstaterna.

Såsom Svenskt Näringsliv uppfattar förslaget till EU-direktiv innebär det således att motsvarande krav på information i land-för-landrapporten ska gälla enligt OECD BEPS punkt 13 och EU-direktivet men att rapporteringen inom EU ska uppfylla fler och mer omfattande målsättningar än vad som följer av skälen bakom OECD BEPS punkt 13.

Svenskt Näringsliv anser att det är viktigt att samma standard blir tillämplig inom EU som i resten av världen. En EU-reglering avseende land-för-landrapportering kan därför endast motiveras om den leder till en likartad implementering i Europa som i resten av världen.

Med en sådan vid beskrivning av skälen som gjorts i EU-direktivet kan dock ett medlemsland utnyttja informationen i andra syften än vad som följer av OECD BEPS punkt 13. Detta är enligt Svenskt Näringsliv oacceptabelt. Endast under förutsättning av att målsättningarna i EU-direktivet formuleras och begränsas på motsvarande sätt som i OECD BEPS punkt 13 kan Svenskt Näringsliv tillstyrka förslaget.

Företag som ska omfattas av upplysningsskyldigheten

EU föreslår att krav på land-för-landrapportering införs för multinationella företagsgrupper med en total konsoliderad inkomst på gruppnivå som är lika med eller större än 750 000 000 euro. Detta motsvarar tröskeln i OECD BEPS punkt 13. För att säkerställa en enhetlig implementering av OECD BEPS punkt 13 är det av avgörande betydelse att ett rapporteringskrav i EU-direktivet inte sätts till en lägre gräns. Det bör också klargöras att enskilda medlemsländer inte får sätta lägre gränser för rapportering i sin nationella lagstiftning.

Kravet på upplysningar i land-för-landrapporten

Såsom Svenskt Näringsliv uppfattat förslaget till EU-direktiv ska upplysningskraven motsvara de som ställs i OECD BEPS punkt 13. Såvitt Svenskt Näringsliv kan bedöma utifrån bilagan till EU-direktivet är så också fallet. Svenskt Näringsliv anser att det är yttersta vikt att upplysningskraven i EU inte utvidgas eller ändras i förhållande till OECD BEPS punkt 13. EU-direktivet bör därför utformas som ett maximiharmoniseringsdirektiv när det gäller informationsskyldigheten.

Informationsutbyte och sekretess

EU-förslaget innebär att informationen om innehållet i land-för-landrapporterna ska utbytas mellan skattemyndigheter inom EU och att den inte ska offentliggöras, på motsvarande sätt som enligt OECD BEPS punkt 13. Svenskt Näringsliv stödjer förslagets utformning i denna del.

Till skillnad från OECD BEPS punkt 13 saknas i förslaget till direktiv en modell för att pröva till vilka länder information får lämnas ut. Svenskt Näringsliv noterar den debatt som förs i USA med ett ifrågasättande av om information ska delges alla länder eftersom affärshemligheter då kan komma att röjas. Det kan kanske anses som överflödigt att ta upp en sådan fråga eftersom informationen enligt direktivet endast ska utbytas mellan EU-länder. Det bör dock noteras att även företagsgrupper från tredje land kan beröras av rapporteringsskyldigheten i EU, om de t.ex. har dotterföretag i något medlemsland. I ett längre perspektiv kan också frågan om utbyte av information mellan EU och tredje land komma att aktualiseras. Svenskt Näringsliv anser därför att det i EU-regleringen bör finnas en möjlighet att stoppa utbyte av information med ett land om det kan leda till skada för företagen.

Konsekvensanalys

Någon konsekvensanalys har inte presenterats av EU-kommissionen eftersom det har ansetts obehövt med hänvisning till de utredningar som gjorts av OECD i BEPS-projektet. Det saknas dock konsekvensanalyser i BEPS. Det går därför inte av utredningsmaterial m.m. i BEPS att få någon klarhet om konsekvenserna av att införa ett krav på landrapportering enligt OECD BEPS punkt 13.

Svenskt Näringsliv anser att Sverige bör kräva att det genomförs en konsekvensanalys av EU som bl.a. berör kostnaderna för företag, påverkan på konkurrensförhållanden m.m., innan fortsatt arbete vidtas avseende direktivet. EU genomför normalt en sådan analys i samband med förslag till nya rättsakter och det bör också ske i detta fall. Att EU godtyckligt avgör om någon konsekvensutredning behövs eller inte är oacceptabelt. Att som i detta fall hänvisa till OECD:s utredningar – som inte innehåller någon konsekvensanalys – framstår som direkt vilseledande.

SVENSKT NÄRINGSLIV

Krister Andersson